

25. May. 1974

FAKTA

Dato:

25. May. 1974

Sidetæl:

Notes 74 bd 2 s. 43-47

Paris 25-5-74.
Fortsætte i dag med
flade bemalninger, men kun
i lilla. Tragede mig på fan-
-kon om det dompelt flade
i dialektiske i at få to flader
til at være for høje et
minimumt skrift, farve-
-vælg: en lille bitte smule
lysere blå i den ene side
en lille bitte smule mørkere
i den anden.
Det hvad man sidder og
måse med.
Nu har jeg ikke hvækon
for på alle amerikanske i
retning af at omf. arbejde
stuel skulene forandre noget
som helst i den væden -
men altså vel.
Denne ~~for~~ gennemmelde af
at foretage sig noget selv.
- 23 te første en række
forklar med sig.
En grønse lys lede ved alt
hvad man i dag be mærker
a vant - gode for den nær
krav om originalitet og nyhed,
om, at på sin måne i lilla
re volentierer hele kassen så
kun man godt på alle sam-
-man og bebrøge sig som
helt vordet lys - den ne for
(eller indbilledning) på at man
kun beopede ~~for~~ for på helt
for sig selv i den tænke på
hvad der for er lavet -
- faktisk befinde sig på
Svovende i lilla.
Der op stod i mid an u-
- Skulptur dram. til at skide
på alt dette: a vant - gode
- ud i kbmj - originalitet - og
bare lave hvad man havde
lyst og evner til.
Sandt sagt sigs her is efter-
- på den jid skabt mig an

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

forsættlingens verden næst bl. a
af at det avant-gardestud-
edler, som har læst mig
ude fra mine egne mind-
-heder. Den ne bevidste g u-
-bevidst fremgænde censor
overfor mine præsentation i for-
-hold til den aktuelle kunsts
fremstillinger og måske her og der
mig al deres blind for mig
selv.
Det er jo også ud fra denne
fremstillingens verden på, finder
mine plade bevidst mig i chio-
-liske i, har hovedet på
mig så det. Desuden, Kap-
-rene, G. Brecht, Fillion og
ruben og om deres omhvi-
-kunst, deres kunstner, deres
kæmpe om kunstens betydning
for livet, det giver mig for
dertil som udtryk på og for
mig til at føle det idio-
-tiske hvad på selv bestraf

-hjør mig med - så den noget
formidelske usocialt kont-pom-
t. art.
-hjør jeg så til dette anti-
-künstlerer her og slappet samt
fordæler mine plade bevidst-
-ing og truster mig med
-livet straks sætter et an-
-der hvor bestående af det
Reinhardt, Rymann, Japies
Martin, P. Mondrian, Malevich,
ind med sangen om kunstens
savn kunst og straks vender
på "livet" til lige til
kunstner.
Det er ikke let at være
mig, men jeg har selv været
ude, om det.
Jeg har i en længere tid så
værd som til for kunstnerlivet
hvad der sker i dagens
kunst at på er blevet
ganske opsligt af det og
har glemt og også på selv

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

havde meget at skulle have
sagt.
Det var i 50'erne givet sig ud-
-slag på den måde at jeg
aldrig har lyttet til min
spontane indre stemme -
den der har min mening
og som ofte er meget kvi-
-kelt over for hvad jeg faktisk
-lyst lader mig fylde med.
Igen er jeg til denne indre
stemme vil de fleste ikke høre
den måske er jeg som
det er tilføjet.
Der er i realiteten ingen
vægt grund for mig til
at gøre mindste indsats
af hvad kunstner og de
faktuelle personer siger
men, jeg tror jeg at de
måler for dette, og det pub-
-licum på krop halvum-
-drede man måske jeg har en ly-
-stade.
Det er bare for at skaffe
mig adgang til det
eftersigtede kunstner at jeg
anser det for sig selv at
vide hvad der står i den
der danner rundt - jeg må
være plæret - d.v.s. endelig
til en høj tid være på højde
med situationen.
Det er også en af årsagerne
til at jeg har haft så vanske-
-lige ved at skrive kronikker
hjemme, jeg har altid været
lidt borte for de folk
jeg har kendt, haft en for-
-bitelse af at jeg for hvid
til dem var "for tæt" på
jeg jo havde meget svært
at det. Så den har jeg haft
det med Spørri, Fillion,
Tingueby, Enli Dillmann
o.s.v. og man kan ikke

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

tu kan taket med men mest
for hvem man op træder
som en omvendende umd-
-slutning for sig selv og det
man laver - hvad med det
-der det om at være om-
-beviset om at det er det
eneste nytige - for en selv
i hvert fald.
Derfor er jeg også bange for
at kunne lide galenerne fordi
jeg er meget til et ind-
-sluttede der jeg har lavet,
og give dem fuldstandig
dret hvis de siger at det
har ingen interesse.
Det er indlysende at jeg
derfor må sidde i det
situation jeg sidder i.
Jeg tror ikke på mig selv
hvordan skulle andre så
kunne?
Det er et dumt sted at
stø i en alder af 54 år,
man man kan jo ikke bringe
sig til at ville det på sig
selv når realiteten er at
man ikke gør det.
Jeg vender efter hinanden måske
alle årsager til denne man-
-gel på selvtilid - lige meget
hvor det koster.
Jeg må indse det og en
kommission at jeg ikke
gør det.
Nu i morgen skal jeg ud
høre Thor Reed og
Gustrom jeg glæder mig så
hvor jeg en eller anden udtryk
forvimmelse ved at gå til
denne koncept, en slags
frygt for at jeg ikke skal
kunne klare den helt alle-
-men bare lime at komme
ind og finde min plads,
også fordi jeg ved Børst
er flåsbude uimpresset og det
-for vil være helt passiv.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

Det er altså i virkeligheden
en overnødelse for mig at
gå til sådant et arrangement.
Jeg er simpelthen bange for
at være med, og i situationer
- når jeg har selv den aller-
-mindste fornemmelse af at
i det hele kan klare eller have
mindelig hederne for at gøre
mig ufortjent for at drømme
mig på det stede.
Så end sagnet heder for at man
i virkeligheden kan ikke klare
- det er - selv for mig
at være på det stede, men man
må selv sige, hvad man på det
fjælg som me grundlag.
Som me i det kan jeg politisk
slede i det første på, i det
hele det for leve - for
det er jo uimodsigeligt inden
i stand til at gøre mig
fortjent - livet er en ubrudt
realitet af fortidssagen.
Jeg er i virkeligheden helt
i stand til at leve -
Selvom jeg på alle måder
forsøger at protestere i mod
den nye kendsgerning ved netop
at dyppe i min fortid,
livet - realiteterne - i virkelig-
-den - men så snart alle
nyheder i mod på livet af
mig freligger jeg mig skændt
- så end tilbage.

[Signature]

Paris 30-5-74.
Der er ingen som vil
for mig - der er ikke noget
at se her på det stede
som me - miste.
Det er for hvedentlig en op-
-de forfølelse af at det er
som det er. Der er dog en